

Publicerad 2006-12-01 20:01 av karin.t

vem kan surfa utan vågor?

där står jag

vid vågorna i viken som skummande, fräsande, rullar in över stranden mot mina fötter
vänder precis framför mina blåfrusna tår

där står jag

vid vågorna i viken, som så förrädiskt vackra döljer farliga undervattensströmmar
med surfingbrädan under armen väntar jag på den rätta vågen
den som ska föra mig hem

där står jag

redan iskall och vettskrämd
vetandes att det är nu eller aldrig jag kan lära mig surfa
lära mig leva igen

för när vinden bedarrat

när vattnet stilla skvalpar mot land

då är det för sent

ingen kan lära sig surfa utan vågor

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren karin.t med Poeter.se id #10401 innehar upphovsrätten